

Czwartek, 27 października 2011 r.

27. zgadza się z rzecznikiem, że spójne oświadczenie w sprawie zasad służby cywilnej przyczyniłoby się do kultury usług i zwiększyłoby zaufanie obywateli do służby cywilnej i instytucji UE; oczekuje na oświadczenie rzecznika w sprawie zasad służby cywilnej, w sprawie którego prowadzi on aktualnie konsultacje z rzecznikami państw członkowskich oraz innymi zainteresowanymi stronami;

28. proponuje, aby to oświadczenie w sprawie zasad służby cywilnej było jak najszerzej rozpowszechniane i łatwo dostępne dla obywateli w celu zapewnienia ich o tym, że Unia Europejska zamierza chronić służby cywilne, obecne w ich życiu codziennym;

29. uważa jednak, że przyjęcie wspólnych wiążących przepisów i zasad dotyczących procedur administracyjnych w administracji UE, o co apelował już pierwszy Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, oraz wprowadzenie zasady użyteczności publicznej w tym kontekście byłoby najlepszym sposobem na zapewnienie trwałej zmiany w kulturze administracyjnej UE, a także oczekuje w związku z tym, że Komisja potraktuje jako priorytet przedstawienie projektu rozporządzenia w tej sprawie na podstawie art. 298 TFUE;

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz ich rzecznikom praw obywatelskich lub podobnym właściwym organom.

Sytuacja w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich

P7_TA(2011)0471

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich

(2013/C 131 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu i Syrii, zwłaszcza rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej ⁽²⁾, a także rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Syrii z dnia 8 października 2011 r. oraz w sprawie Egiptu z dnia 10 października 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Stosunków Zewnętrznych z dnia 20 lutego 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dnia 10 października 2011 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 października 2011 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stronami są Egipt i Syria,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0387.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0333.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0064.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0021.

Czwartek, 27 października 2011 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającą decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii ⁽¹⁾, decyzję Rady 2011/523/UE z dnia 2 września 2011 r. częściowo zawieszającą stosowanie Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Syryjską Republiką Arabską ⁽²⁾, rozporządzenie Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽³⁾, a także rozporządzenie Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że wolność religii, wyznania, sumienia i wolność myśli to fundamentalne i powszechne wartości oraz zasadnicze elementy demokracji; mając na uwadze, że Unia Europejska wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz wolności religii, wyznania, sumienia i myśli oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie;

Egipt

- B. mając na uwadze, że Egipt przechodzi przez decydujący okres przemian demokratycznych oraz stoi w obliczu poważnych wyzwań i trudności związanych z tym procesem; mając na uwadze, że rozwój gospodarczy i wyższy standard życia ludności to warunki niezbędne do osiągnięcia trwałej stabilności politycznej i społecznej w tym kraju;
- C. mając na uwadze, że w dniu 9 października 2011 r. podczas pokojowego marszu z dzielnicy Szubra na północy Kairu do budynku telewizji państwowej w dzielnicy Maspero, który chrześcijanie koptyjscy w Kairze zorganizowali, aby zaprotestować przeciwko napaści na koptyjski kościół w Asuanie, zaapelować o skuteczne zwalczanie dyskryminacji religijnej i przyjęcie jednolitego prawa regulującego wznoszenie domów modlitwy, a także wezwać do skutecznej penalizacji dyskryminacji o podłożu religijnym oraz do odbudowy kościoła zniszczonego podczas wspomnianej napaści, zginęło co najmniej 25, a rannych zostało ponad 300 Egipcjan;
- D. mając na uwadze, że w reakcji na to tragiczne wydarzenie władze egipskie zleciły prokuraturze generalnej inspekcję w dzielnicy Maspero, przeprowadziły dochodzenie nadzorowane przez wojskowe organy sądowe oraz powołały komisję wyjaśniającą składającą się z przedstawicieli władzy sądowniczej w celu przeprowadzenia śledztwa w związku z tymi wydarzeniami, aby pociągnąć do odpowiedzialności osoby odpowiedzialne za podżeganie do przemocy oraz za akty przemocy; mając na uwadze, że władze egipskie przystąpiły do natychmiastowego rozpatrzenia projektu dekretu mającego na celu zalegalizowanie miejsc kultu powstałych bez należytego pozwolenia, a także – w oparciu o wnioski złożony przez przywódców różnych grup religijnych – zainicjowały społeczną debatę nad projektem jednolitego kodeksu regulującego wznoszenie domów modlitwy z myślą o jego przyjęciu oraz postanowiły wprowadzić poprawki do kodeksu karnego w celu zwalczania dyskryminacji zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej;
- E. mając na uwadze, że według doniesień od marca 2011 r. dziesiątki tysięcy Koptów opuściły Egipt;
- F. mając na uwadze, że procesy osób cywilnych aresztowanych na mocy ustawy o stanie wyjątkowym odbywają się przed trybunałami wojskowymi, które naruszają prawo do sprawiedliwego procesu i odmawiają oskarżonym prawa do wniesienia odwołania; mając na uwadze, że organizacje praw człowieka donoszą, iż od marca 2011 r. przed tymi specjalnymi trybunałami stanęło ponad 12 tys. cywilów;
- G. mając na uwadze, że 28 marca 2011 r. policja wojskowa aresztowała Maikela Nabila Sanada w jego domu w Kairze za wyrażanie poglądów online, w tym za krytykę roli, jaką egipskie wojsko odegrało podczas i po rewolucji w tym kraju; mając na uwadze, że 10 kwietnia 2011 r. w wyniku niesprawiedliwego i przeprowadzonego w trybie przyspieszonym procesu przed trybunałem wojskowym skazano go na trzy lata pozbawienia wolności pod zarzutem obrazy sił wojskowych, a jego adwokatowi, rodzinie i przyjaciółom odmówiono prawa uczestniczenia w rozprawie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 3.9.2011, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 3.9.2011, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 3.9.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 269 z 14.10.2011, s. 18.

Czwartek, 27 października 2011 r.

- H. mając na uwadze, że groźby kierowane pod adresem organizacji pozarządowych, zwłaszcza tych zaangażowanych w obronę praw człowieka, w ramach intensywnej kampanii oszczerczej prowadzonej przez prasę państwową nadszarpane ich reputację w oczach społeczeństwa oraz przyczyniły się do ich napiętnowania jakoby z powodu szkodenia interesom Egiptu;
- I. mając na uwadze, że państwowa telewizja egipska wywołała jeszcze większe zamieszki, wzywając ludzi do „ochrony armii”;
- J. mając na uwadze, że okres przejściowy w Egipcie po rewolucji w dniu 25 stycznia 2011 r. charakteryzował się tendencją do marginalizowania kobiet, które wykluczono z Komisji Konstytucyjnej, a także mając na uwadze, że w ramach przeglądu przepisów dotyczących praw politycznych zniesiono zapis o minimalnym odsetku kobiet;
- K. wyrażając zaniepokojenie z powodu uprowadzenia koptyjskich dziewcząt, które zmuszono do przejścia na islam;

Syria

- L. mając na uwadze, że od rozpoczęcia brutalnej rozprawy z uczestnikami pokojowych protestów w Syrii w marcu 2011 r. nastąpiła gwałtowna eskalacja planowych zabójstw, przemocy i tortur, a syryjska armia i siły bezpieczeństwa nadal uciekają się do celowych zabójstw, tortur i masowych aresztowań; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami ONZ ponad 3 tys. osób straciło życie, o wiele więcej odniosło rany, a tysiące innych zatrzymano; mając na uwadze, że wielu Syryjczyków zмага się z pogarszającą się sytuacją humanitarną wskutek przemocy i przesiedleń;
- M. mając na uwadze, że zagraniczni dziennikarze ani obserwatorzy nie mają wstępu do kraju; mając na uwadze, że doniesienia syryjskich działaczy praw człowieka oraz zdjęcia z telefonów komórkowych stanowią jedyny sposób dokumentowania powszechnego łamania praw człowieka i systematycznych ataków – zarówno celowych, jak i przypadkowych – na uczestników pokojowych protestów i ogólnie obywateli w Syrii;
- N. mając na uwadze, że wydarzeniom mającym miejsce w Syrii towarzyszą działania, których celem jest wzniesienie konfliktów między różnymi grupami etnicznymi i wyznaniowymi, a także nasilenie napięć o podłożu religijnym; mając na uwadze, że wedle szacunków odsetek ludności chrześcijańskiej w Syrii mógł się obniżyć z 10 do 8 %; mając na uwadze, że tysiące irackich chrześcijan przybyły do Syrii, aby uciec przed wymierzoną w nich przemocą w Iraku; mając na uwadze, że wielu chrześcijan w Syrii obawia się, że staną się oni ofiarami przemocy na tle wyznaniowym w tym kraju; mając na uwadze, że społeczności chrześcijańskie powinny odegrać ważną rolę w procesie demokratyzacji kraju;
- O. mając na uwadze, że w konkluzjach z dnia 10 października 2011 r. Rada wyraziła zadowolenie z powodu wysiłków syryjskiej opozycji politycznej zmierzających do utworzenia zjednoczonej platformy, wzywając również społeczność międzynarodową do pochwalenia tych wysiłków, a także określiła utworzenie Syryjskiej Rady Narodowej jako pozytywny krok naprzód; mając na uwadze, że w Syrii powstał również Narodowy Komitet na rzecz Demokratycznych Przemian;

Egipt

- 1. ponownie wyraża solidarność z narodem egipskim w tym jakże ważnym i trudnym okresie demokratycznych przemian w kraju oraz w dalszym ciągu popiera jego demokratyczne aspiracje; zachęca UE i jej państwa członkowskie do dalszego wspierania działań mających na celu przyspieszenie reform demokratycznych, gospodarczych i społecznych w Egipcie;
- 2. zdecydowanie potępia zabójstwa demonstrantów w Egipcie; przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom wszystkich ofiar; wzywa władze do powstrzymania sił bezpieczeństwa od niewspółmiernego wykorzystywania siły; podkreśla prawo wszystkich obywateli do swobodnych i pokojowych demonstracji pod należytą ochroną organów egzekwowania prawa; wzywa władze egipskie do uwolnienia 28 chrześcijan aresztowanych w dzielnicy Maspero, a także wszystkich innych aresztowanych osób;

Czwartek, 27 października 2011 r.

3. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki władz Egiptu zmierzające do wskazania inicjatorów i sprawców ataków na wspólnoty chrześcijańskie; podkreśla, jak ważne jest przeprowadzenie przez niezawisłe sądy cywilne niezależnego, drobiazgowego i przejrzystego dochodzenia w sprawie wydarzeń w dzielnicy Maspero, aby pociągnąć do odpowiedzialności wszystkich winnych; podkreśla, że należy w pełni uznać rolę mediów w tym procesie; zwraca uwagę na zapowiedzi rządu dotyczące natychmiastowego rozpatrzenia projektu dekretu mającego na celu zalegalizowanie miejsc kultu wybudowanych bez należytego pozwolenia, a także na plany wzmocnienia instrumentów prawnych służących przeciwdziałaniu dyskryminacji zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej; podkreśla jednak odpowiedzialność rządu Egiptu i władz egipskich za bezpieczeństwo wszystkich obywateli w kraju oraz za doprowadzenie przed oblicze sprawiedliwości osób odpowiedzialnych za przemoc;
4. wzywa władze egipskie do zapewnienia wszystkim obywatelom Egiptu, w tym chrześcijanom koptyjskim, pełnego poszanowania wszystkich praw podstawowych, w tym wolności słowa, religii, sumienia i myśli, oraz do zadbania o to, aby wspólnoty chrześcijan koptyjskich nie padały ofiarą brutalnych ataków oraz by mogły żyć w pokoju i swobodnie dawać wyraz swojej wierze w całym kraju; wzywa do zapewnienia należytej ochrony kościołom, aby położyć kres ciągłym napaściom i niszczeniu kościołów przez islamskich ekstremistów; z zadowoleniem przyjmuje podejmowane nieustannie wysiłki na rzecz przyjęcia wspólnego kodeksu regulującego wznoszenie domów modlitwy; podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania to fundamentalne prawo człowieka, gwarantowane na mocy instrumentów prawnych; wzywa władze egipskie do położenia kresu dyskryminacji chrześcijan koptyjskich, na przykład poprzez wykreślenie zapisów dotyczących religii ze wszystkich oficjalnych dokumentów, a także do zagwarantowania takiego samego poszanowania godności i zapewnienia równych szans wszystkim obywatelom Egiptu w dostępie do wszystkich stanowisk publicznych i politycznych, w tym posiadania przedstawicielstwa w siłach zbrojnych, parlamencie i rządzie;
5. wzywa państwa członkowskie UE do ścisłego przestrzegania **wspólnego stanowiska** Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Catherine Ashton, do **zaapelowania do państw członkowskich o pełne stosowanie i przestrzeganie wymogów wspólnego stanowiska**;
6. jest zdania, że nowa konstytucja powinna wyraźnie gwarantować ochronę wszystkich praw podstawowych, w tym wolności zrzeszania się, wolności pokojowych zgromadzeń, wolności słowa, religii, sumienia i myśli, a także ochronę mniejszości; wzywa władze egipskie do zadbania o to, aby wszystkie postanowienia konstytucji obejmowały wszystkie grupy obywateli i nie dawały żadnej możliwości dyskryminacji jakiegokolwiek części egipskiego społeczeństwa;
7. podkreśla znaczenie przeprowadzenia w Egipcie wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów do Zgromadzenia Ludowego i Rady Szury pod koniec 2011 i na początku 2012 r., a także wyborów prezydenckich w 2012 r.; zachęca UE i jej państwa członkowskie do kontynuowania wsparcia i pomocy dla władz egipskich, partii politycznych i społeczeństwa obywatelskiego w ich wysiłkach na rzecz realizacji tego celu; zachęca władze egipskie do ułatwienia pracy zagranicznych organizacji, które zamierzają śledzić na miejscu proces wyborczy; domaga się, by rząd tymczasowy Egiptu został jak najszybciej zastąpiony rządem wyłonionym w wyniku wolnych wyborów;
8. wzywa Radę Najwyższą Sił Zbrojnych do natychmiastowego zniesienia prawa o stanie wyjątkowym, które narusza wolność wypowiedzi, stowarzyszania się i wolność zgromadzeń, tak aby nie dopuścić do przeprowadzenia zaplanowanych na koniec tego roku wyborów parlamentarnych w czasie stanu wyjątkowego;
9. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje poprawkę do kodeksu karnego wprowadzającą penalizację aktów dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, język, religię i wyznanie;
10. uważa, że w przypadku poważnych naruszeń praw człowieka dowolnej grupy obywateli egipskich UE powinna przyjąć odpowiednie środki; podkreśla, że UE musi być gotowa do przyjęcia dalszych środków w celu wspierania narodu egipskiego, który dąży ku demokratycznej przyszłości, wykorzystując w tym celu pokojowe metody;

Czwartek, 27 października 2011 r.

11. wzywa władze egipskie do przyjęcia – w ścisłej współpracy z organizacjami pozarządowymi i grupami broniącymi praw człowieka – nowego prawa dotyczącego stowarzyszania się, które byłoby zgodne z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka; podkreśla, że poszanowanie praw kobiet, równość płci i udział kobiet w życiu politycznym to czynniki mające zasadnicze znaczenie dla rzeczywistego rozwoju demokracji w Egipcie;

12. wyraża głębokie zaniepokojenie stanem zdrowia uwięzionego blogera Maikela Nabila Sanada i wzywa do jego natychmiastowego uwolnienia; wzywa rząd Egiptu i władze egipskie do bezzwłocznego zaprzestania sądenia cywilów przed trybunałami wojskowymi; wzywa władze egipskie do zadbania o to, aby organizacje społeczeństwa obywatelskiego w Egipcie nie były zastraszane w sposób bezpośredni ani pośredni oraz do ułatwienia udziału tych organizacji w procesie demokratycznych przemian, w tym również w wyborach;

Syria

13. zdecydowanie potępia niewspółmiernie częste uciekanie się do brutalnej przemocy wobec pokojowo nastawionych demonstrantów, a także systematyczne prześladowanie działaczy prodemokratycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, lekarzy i personelu medycznego; wyraża swoje najgłębsze zaniepokojenie poważnymi naruszeniami praw człowieka popełnianymi przez władze syryjskie, w tym masowymi aresztowaniami, pozasądowymi egzekucjami, arbitralnymi zatrzymaniami, zaginięciami i torturami, w tym również w odniesieniu do dzieci, które to czyny mogą mieć wagę zbrodni przeciwko ludzkości; ponownie apeluje do prezydenta Baszara Al-Assada i jego reżimu o bezzwłoczne zrzeczenie się władzy, aby umożliwić demokratyczne przemiany w Syrii w celu przeprowadzenia głębokich reform demokratycznych;

14. przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom ofiar; podziwia odwagę i determinację Syryjczyków oraz zdecydowanie popiera ich dążenia do osiągnięcia stanu pełnego poszanowania praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności oraz do zagwarantowania lepszych warunków ekonomicznych i socjalnych;

15. ponawia wezwanie do przeprowadzenia niezależnego, przejrzystego i skutecznego śledztwa w sprawie zabójstw, aresztowań, arbitralnych zatrzymań i domniemanych wymuszonych zaginięć oraz przypadków tortur, których to czynów dopuściły się syryjskie siły bezpieczeństwa, w celu zagwarantowania, że sprawcy zostaną pociągnięci do odpowiedzialności przez społeczność międzynarodową; jest zdania, że Rada Bezpieczeństwa ONZ powinna wnieść sprawę Syrii do Międzynarodowego Trybunału Karnego w celu zagwarantowania sprawiedliwości wobec narodu syryjskiego i uniknięcia większej liczby ofiar; wzywa do zapewnienia międzynarodowym organizacjom humanitarnym, organizacjom praw człowieka oraz międzynarodowym mediom pełnego dostępu do kraju oraz podkreśla apel syryjskich sił opozycyjnych i demonstrantów o wysłanie międzynarodowych obserwatorów;

16. jest głęboko zaniepokojony sytuacją chrześcijan w Syrii, a w szczególności ich bezpieczeństwem; potępia działania mające na celu wzniecenie konfliktu międzywyznaniowego; domaga się, by obecne i przyszłe władze Syrii zapewniły wiarygodną i skuteczną ochronę wspólnot chrześcijańskich w tym kraju;

17. podkreśla znaczenie przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności w Syrii, a zwłaszcza wolności religii, wyznania, sumienia i myśli; w tym kontekście wyraża poparcie dla społeczności chrześcijańskiej w kraju i jednocześnie zachęca ją do odegrania pozytywnej i konstruktywnej roli w związku z bieżącymi wydarzeniami w Syrii; zachęca również syryjskie siły opozycyjne do opowiedzenia się za prawami człowieka i podstawowymi wolnościami oraz do potwierdzenia swojego zaangażowania na ich rzecz, zwłaszcza w przypadku wolności religii, wyznania, sumienia i myśli;

18. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wydzźwięk oświadczenia Rady w sprawie wysiłków opozycji politycznej w Syrii zmierzających do utworzenia zjednoczonej platformy; ponownie wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawicielkę Catherine Ashton, Radę i Komisję do kontynuacji zachęt i wsparcia na rzecz wyłaniającej się zorganizowanej syryjskiej opozycji demokratycznej zarówno w Syrii, jak i poza jej granicami;

Czwartek, 27 października 2011 r.

19. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do kontynuowania nacisków na ONZ w celu podjęcia stanowczych działań pozwalających wywierać międzynarodową presję; ponownie wzywa członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, a w szczególności Rosję i Chiny, do nieblokowania rezolucji potępiającej śmiertelne stosowanie siły przez reżim syryjski i wzywającej do zaprzestania używania siły oraz do wprowadzenia sankcji w przypadku niezastosowania się do tych nakazów; zdecydowanie popiera decyzję UE z dnia 23 września 2011 r. o przyjęciu dodatkowych sankcji przeciwko reżimowi syryjskiemu; podkreśla, że UE musi być gotowa do przyjęcia dalszych środków w celu wspierania narodu syryjskiego, który dąży ku demokratycznej przyszłości, wykorzystując w tym celu pokojowe metody;

20. z zadowoleniem przyjmuje potępienie reżimu syryjskiego przez Turcję i Arabię Saudyjską oraz z zadowoleniem wyraża się o roli Turcji w przyjmowaniu uchodźców;

21. stanowczo potępia nękanie lub zastraszanie obywateli Syrii oraz akty przemocy w stosunku do nich, które mają miejsce na terytorium UE, a także przypomina, że państwa członkowskie UE gwarantują prawo do wolnych i pokojowych protestów w poczuciu bezpieczeństwa, w tym również do protestów skierowanych przeciwko reżimowi prezydenta Baszara Al-Assada;

*

* *

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, administracji USA i Kongresowi USA, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, rządowi Arabskiej Republiki Egiptu oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.

Bieżące wydarzenia na Ukrainie

P7_TA(2011)0472

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2011 r. w sprawie aktualnej sytuacji na Ukrainie

(2013/C 131 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Ukrainy,
- uwzględniając sprawozdanie na temat postępów Ukrainy za 2010 r. oraz przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa z dnia 25 maja 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego PE na temat skazania byłej premier Ukrainy Julii Tymoszenko w dniu 11 października 2011 r.,
- uwzględniając wydane w dniach 5 sierpnia i 11 października 2011 r. w imieniu Unii Europejskiej oświadczenia wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton na temat wyroku w sprawie Julii Tymoszenko,
- uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Warszawie z dniach 29–30 września 2011 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Ukrainą, która weszła w życie z dniem 1 marca 1998 r., a także trwające negocjacje w sprawie układu o stowarzyszeniu, który obejmuje pogłębioną i kompleksową strefę wolnego handlu i który ma zastąpić umowę o partnerstwie i współpracy,